

som sagt, kunne faa de allerede foreliggende Oplysninger om de i saa Henseende førte Forhandlinger.

Naar det ærede Medlem dernæst forudsatte, at der ogsaa var ført Forhandling med Forsvarsministeriet om Sagen, er denne Forudsætning rigtig. Der er selvfølgelig ført saadanne Forhandlinger, og der er fra Forsvarsministeriets Side ikke noget at indvende mod den faste Broforbindelse, saaledes som den nu er projekteret. Ogsaa i saa Henseende vil Udvalget kunne faa yderligere Oplysninger. Jeg anser det ikke for rimeligt her at komme nærmere ind paa, hvad man i saa Henseende har tænkt at foretage.

Naar det ærede Medlem for Maribo Amts 3die Valgkreds (Rørdam) mente, at man nok kunde spare de to korte Broer og anlægge Dæmninger i Stedet, er det, som det fremgaar af Bemærkningerne, hvad ogsaa det ærede Medlem havde set, et af de Spørgsmaal, der have været under Overvejelse, men man er kommen til det Resultat, at det vilde være for risikabelt. Det er ogsaa under denne Forhandling nævnt, at Strømmen kan være ret stærk, og det gælder ikke alene selve Størstrømmen, men ogsaa de to Løb, henholdsvis tæt opad Masnedø og ovre ved Orehoved. Jeg er i alt Fald kommen til det Resultat, at selv om de 800,000 Kr., som ganske vist efter en noget skønsommæssig Beregning kunde spares, hvis man anlagde Dæmninger paa begge Sider der, hvor de korte Broer skulle være, ikke er et ringe Beløb, vil det være for risikabelt at spare det. Men ogsaa det vil et Udvalg faa Lejlighed til at se nærmere paa.

Det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen) ønskede at faa nærmere Oplysninger om det sidste Punktum i den sidste Paragraf: „For Materialier, der anvendes ved Anlægget, kan der tilstaaes Toldfrihed.“ Det ærede Medlem gik ud fra, at der deri laa en Begunstigelse for Udlandet. Det er, saa vidt jeg kan forstaa, en Mistorstaaelse. Det er nemlig ikke alene Mening, at der, hvis det f. Eks. er et udenlandsk Firma, der leverer hele Overbygningen, skal tilstaaes Toldfrihed for det saaledes færdige Produkt, men at et hvilket som helst Firma her i Landet, som maatte faa Arbejde ved Anlægget i Entreprise, faar Toldfrihed for alle de Materialier, som benyttes, og jeg gaar ud fra, at det i Virkeligheden er en Begunstigelse for de indenlandske Firmaer. De ere jo derved stillede ens med de udenlandske, for saa vidt

som der, enten det færdige Arbejde eller Raamaterialierne komme ind i Landet, ingen Told skal betales, eller rettere Tolden tilbagebetales til de indenlandske Firmaer. Det er noget, som altid har gældt for Jernbaneanlæg, og det regnes meget nøjagtigt ud. Jeg har netop i Anledning af det ærede Medlems Udtalelser faaet frem nogle Sager fra den seneste Tid, fordi de ligge lettest for Haanden, hvor der er givet Toldgodtgørelse, som vi kalde det — og det viser sig, at det er regnet meget nøjagtigt ud, jeg mindes saaledes et Beløb paa 97 Kr. 61 Øre —, fordi det drejede sig om Materiel, som var benyttet i det nævnte Tilfælde ved Anlægget af Centralværkstederne i København. Jeg tror derfor, man ikke har noget at beklage sig over, medmindre man vilde stille de indenlandske Firmaer saa meget gunstigere, at man sagde: Hvis Arbejdet kommer færdigt fra Udlandet, skal der betales Told af det, men hvis det er indenlandske Firmaer, der lave det, skulle de faa Raamaterialierne herind uden Told. Jeg kan imidlertid ikke antage, at det ærede Medlem, som for Resten med mig er enig i, at vi ikke skulle gaa videre i Beskyttelse, ønsker, at der skulde ydes en saadan Beskyttelse. Min ærede Sidemand til Venstre, det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), tog, saa vidt jeg husker under en Debat i Fjor eller i Forfjor, meget bestemt Afstand fra, at der skulde gives de indenlandske Fabrikanter nogen som helst Begunstigelse fremfor de udenlandske.

Jeg tror nu at have omtalt de fleste af de Bemærkninger, der ere gjorte, om end jeg ikke har nævnt samtlige Medlemmer, der have haft Ordet, en Del af Bemærkningerne har jo været fælles. Det Spørgsmaal, om der ved Anlægget af Broen kan siges at lægges Skibsfarten nogen Hindring i Vejen, har ogsaa været taget under Overvejelse og vil paa ny kunne blive Genstand for Overvejelse. Det er min Opfattelse, at der ikke kan siges at lægges Skibsfarten saadanne Hindringer i Vejen, at man af den Grund enten skulde gaa til et meget bekosteligt Tunnelprojekt eller helt unnlade at bygge.

Naar det ærede Medlem fra Hillerød (Dinesen) dels henstillede, at man straks gav Broen et Navn — det kan der altid tales om, det faar den for Resten nok —, dels fandt, at man ikke allerede nu skulde gaa til at anlægge Pillerne saaledes, at der siden hen kunde lægges Dobbeltspor over Broen, maa jeg sige, at efter mit Skøn er